

கூடந்த ஐம்பது அல்லது அறுபது ஆண்டு காலமாக எடுக்கப்பட்டுவரும் இலங்கை அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்த முயற்சிகளின் போது சிங்களவரின் அபிலாசைகளுக்கு முரணான எந்தவொரு கருத்தையும் முஸ்லிம்கள் முன்வைத்தது கிடையாது. இலங்கையில் கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, காணிப் பங்கீடு, குடியேற்றம், பாதுகாப்பு போன்ற துறைகளில் முஸ்லிம்கள் படுமோசமாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்தபோதும் கூட முஸ்லிம் பிரதிநிதிகள் சிங்கள ஆட்சியாளருக்கு எதிரான குற்றச் சாட்டுகளோடு சர்வதேச சமூகத்தின் முன் சென்று சிங்களவரின் மதிப்புக்கு மாசு ஏற்படக் கூடிய வகையில் நடந்து கொண்டதுமில்லை.

அரசியல் தலைவர்கள் காலத்துக்குக் காலம் முஸ்லிம்களுக்கு ஆதரவான பசப்பு வார்த்தைகளையும் வாக்குறுதிகளையும் அள்ளிவீசிவிட்டுச் சந்தர்ப்பம் வரும் போதெல்லாம் முஸ்லிம்களின் இன, மத, கலாச்சார உரிமைகளைச் சிதைத்துச் சின்னாபின்னமாக்கும் நடவடிக்கைகளையே தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து வருகின்றனர்.

## முன்னுரை

முஸ்லிம்களாகிய நாங்கள் இலங்கைப் பிரஜைகள் என்ற முறையில் நியாயப்படி எமக்கு உருத்தானதைத் தவிர வேறு எதையும் கூடுதலாகக் கேட்டதில்லை. எமது குறைகளைத் தீர்ப்பதற்காக நாம் நாட்டைப் பிரிக்கும்படி கோரவுமில்லை. பயங்கரவாதத்தை நாடவும்மில்லை. ஆயினும் தேசிய அரசியல் கட்சிகள் எம்மை மிக மோசமாக ஏமாற்றிவந்துள்ளன. 1948ஆம் ஆண்டு சுதந்திரம் பெற்ற காலந் தொட்டு வந்த எல்லா அரசாங்கமும் முஸ்லிம்கள் எதற்கும் தலையாட்டும் ஒரு சனக் கும்பல் என்றே எண்ணிவந்துள்ளன.

சுதந்திரம் பெற்ற காலந்தொட்டு இலங்கையில் அடுத்தடுத்து ஆட்சிக்கு வந்த ஐக்கியதேசியக் கட்சியும் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியும்தான் நாட்டின் இன்றையச் சீரழிவுக்கு வகைசொல்ல வேண்டும். சுதந்திரத்தின் பின்னர் சிறுபான்மையின மக்களுக்கு நிகழ்ந்தவற்றைப் பார்க்கும் போது ஐ.தே.கட்சியும், ஸ்ரீ ல.சு.கட்சியும் உண்மையான தேசியக் கட்சிகள் என்னும் நிலைப்பாட்டினை எம்மால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இவ்விரு கட்சிகளில் ஏதாவ தொன்றின் தலைமையில் இந்நாட்டில் அடுத்தடுத்துப் பதவிக்கு வந்த அரசாங்கங்கள் குடியரிமை, மொழி, கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, குடியேற்றம் மற்றும் இனங்களுக்கிடையிலான உறவு போன்ற விடயங்களில் பின்பற்றிய கொள்கைகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும் போது, தேசியக் கட்சிகள் என்ற அவற்றின் நிலைப்பாடு வெறும் வெளிவேஷம் என்ற முடிவுக்குத்தான் நாம் வரவேண்டியிருக்கிறது.

1970 மே 27 ஆந் திகதி நிகழ்ந்த தேர்தலில் திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கு சோல்பரி அரசியலமைப்பை ஒதுக்கித்தள்ளும் பணிப்பாணை கிடைத்தது. 1972 மே 22 ஆந் திகதி செனட் சபை ஒழிக்கப்பட்டு, பிரித்தானிய பொதுநலவாயத்தின் கீழான இறைமையுள்ள, சுதந்திரக் குடியரசாகத் தேசம் பிரகடனஞ்

செய்யப்பட்டது. சுதந்திரமடைந்த காலத்தில் சோல்பரி அரசியலமைப்பினால் சிறுபான்மையினருக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த சில முக்கியமான பாதுகாப்புகள் இந்தக் குடியரசு அரசியலமைப்பில் இல்லாதொழிக்கப்பட்டன.

சிறுபான்மையினரின் நலன்களுக்குக் குந்தகமான முறையில் பெரும்பான்மையினர் சட்டமியற்ற முயலும்போது, அத்தகைய சட்டவாக்கத்தைத் தடுத்துச் சிறுபான்மையினருக்குப் பாதுகாப்புகளை வழங்கவென சோல்பரி அரசியலமைப்பின் 29(2) மற்றும் (3) ஆம் பிரிவுகளில் செய்யப்பட்டிருந்த ஏற்பாடுகள் திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கவின் குடியரசு அரசியலமைப்பில் இடம்பெறவில்லை.

ஏதாவது முக்கியமான நலன்கள் பிரதிநித்துவம் பெற்றிருக்காவிடின் அல்லது போதிய அளவு பிரதிநித்துவம் பெற்றிராவிடின் தேசாதிபதி அவற்றைப் பிரதிநித்துவப் படுத்துவதற்கு அங்கத்தினர்களை நியமிக்கலாமென ஏற்பாடு செய்யும் பிரிவுகள் 1972 அரசியலமைப்பில் இடம்பெறவில்லை.

இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணி அரசு ஏற்படுத்திய அரசியலமைப்பு, சிறு பான்மையின மக்கள் தமது கருத்துக்களையும், குறைகளையும் தெரிவிப்பதற்கு ஒரு மேடையாகப் பயன்படுத்தி வந்த செனட் சபையையும் இல்லாதொழித்தது.

சிறுபான்மையினருக்கான பாதுகாப்பு நீக்கம் என்பதைப் பொறுத்தவரையில் 1978 ஆம் ஆண்டின் ஐ.தே.க. ஜெயவர்தன அரசியலமைப்பும், 1972 ஆம் ஆண்டில் ஸ்ரீ ல.சு.க. ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் அரசியலமைப்பும் ஒன்றே. தேர்தல் மாவட்டங்கள் மீள் எல்லை வரையப்பட்டதும், விகிதாசாரப்பிரதிநித்துவத் தேர்தல் முறைமையும், நிறைவேற்று அதிகாரங்கொண்ட ஜனாதிபதி பதவியும் சிறுபான்மையினருக்கு கூடுதலான தீங்குகளை விளைவித்த அம்சங்களாகும். இச்சட்டங்கள் இலங்கையில் வேறெந்தச் சமூகத்தையும் விடக் குறிப்பாக முஸ்லிம் சமூகத்துக்கெதிராக ஆக்கப்பட்டவையாகவே தோன்றுகின்றன.

கடந்த இரு தசாப்பதங்களாக ஐ.தே.க., ஸ்ரீ ல.சு.க. அரசுகள் ஆட்சியிலிருப்பதற்கு அவசரகாலநிலை அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளன. பாராளுமன்றம் மற்றும் உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கான தேர்தல்கள் வேண்டுமென்றே ஒத்திவைக்கப்பட்டன. மக்கள் தமது விருப்பின் பிரகாரம் பிரதிநிதிகளைத் தெரிவுசெய்யும் உரிமையைச் சீரழித்த சர்வஜன வாக்கெடுப்பு முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அரசாங்கங்கள் சுதந்திரமானதும் நீதியானதுமான தேர்தல்களை நடத்துவதற்குத் தவறின. அங்கீகரிக்கப் பட்டிருந்த அரசியற்கட்சிகள் தடைசெய்யப்பட்டன. ஜனநாயக விரோத சக்திகளின் கரங்களை வலுப்படுத்தும் சட்டவாக்கங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அரசாங்கக் கட்சிகள் தமது ஆதரவாளருக்கு மட்டும் அனுகூலம் வழங்கின. வேறுகட்சிநடவடிக்கைகளுக்கும் ஆதரவாளருக்கும் எதிராக அரசியற்பழிவாங்கும் நடவடிக்கைகள் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டன.

முன்னைய நாள் நிறைவேற்று ஜனாதிபதி தமது அதிகாரங்களை எதேச்சாதிகாரமான முறையில் உபயோகித்ததோடு, நாடு முழுவதையும் ஒரு வன்செயல் அலைக்கு உள்ளாக்கினார். மேலும் இந்தியத் துருப்புகளை வரவழைத்து, நாட்டின் இனப்பிரச்சினைகளுக்கு உகந்த தீர்வொன்றைக் காணாமலேயே மாகாண சபைகளை அறிமுகஞ் செய்து வைத்தார். பகை நடவடிக்கைகளின் பூரண நிறுத்தத்துக்கும் போராளிகளின் ஆயுதக் கையளிப்புக்கும் முன்னர் வட-கிழக்கு மாகாணங்களின் தற்காலிக இணைப்பை ஜனாதிபதி செய்ய முடியாதவாறு தடுத்துநின்ற மாகாண சபைச் சட்டங்களின் ஏற்பாடுகளை தற்காலிகமாகச் செயற்படாது தடுத்து வைத்தார். இந்தியப் படைகளோடு கூட்டுச்சேர்ந்து வட-கிழக்கு மாகாண சபைக்கான பித்தலாட்டங்கள் நிறைந்ததும் சட்ட விரோதமானதுமான தேர்தலை நடத்தினார். வட-கிழக்கு மாகாணங்களில் சட்டத்தையும் பாதுகாப்பையும் நிலைநாட்டுவதற்கு நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளில் உபயோகிக்கப்படும் இலங்கை அரசாங்கத்தின் அமைப்புகள் மற்றும் செயல்முறைமைகளைப் பயன்படுத்தத் தவறினார். இவை தற்போதைய நெருக்கடி

நிலைக்கு நேரடிக் காரணங்களாக விளங்கிய, முன்னைநாள் நிறைவேற்று ஜனாதிபதியின் சில நடவடிக்கைகளாகும்.

அரசியலமைப்புக்கான 13 ஆவது திருத்தச் சட்டமும், மாகாண சபைகள் சட்டமும் அதிகாரப் பகிர்வுக்கான பிரேரணைகளின் பெரிதும் தீர்க்கப்படாதவையும் பூரணமற்ற வையுமான தொகுதியைக் கொண்டுள்ளன. இப்பிரேரணைகளில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள மாகாணசபைச் சட்டம் முஸ்லிம்களின் இன உரிமைகளையும், நியாயமான கோரிக்கைகளையும் வழங்கத் தவறிவிட்டது. அது அரசியல் மற்றும் இனத்துவ அபிலாஷைகளை அங்கீகரிக்கவும், சமூக-பொருளாதார நலன்களை முன்னேற்றவும், பாதுகாப்பை உத்தரவாதப்படுத்தவும் தவறிவிட்டது. முஸ்லிம்களின் உணர்ச்சிகள், அபிலாஷைகள் குறித்து யு.என்.பி. அரசு காட்டிய பூரணமான உதாசீனப் போக்கு ஐ.தே.க. அரசுக்கு முஸ்லிம்களின் உரிமைகள் குறித்து எதுவித அக்கறையும் கிடையாது என்ற ஒரு முக்கியமான அரசியல் உண்மையை வெளிக் கொணர்ந்துள்ளது.

முன்னைநாள் ஜனாதிபதிகளும் அவர்களின் அரசுகளும் இன்று பதவியில் இல்லாதபொழுதிலும் அவர்கள் ஏற்படுத்திய அரசியலமைப்பு இன்னமும் நடை முறையிலுள்ள தோடு, நாட்டின் இறைமையையும் மக்களினது பாதுகாப்பையும் மிகவும் பாரதூரமாகப் பாதித்து வருகின்றது. தற்போதைய அரசியலமைப்பில் பல குறைபாடுகள் உள்ளன. சிறு மாற்றங்கள் செய்வதன்மூலம் அதை உபயோகத்துக்கு உகந்ததாக்க முடியாது. ஆகவே, 1978 ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்பு நீக்கப்பட்டு அதனிடத்தில் ஒரு புதிய அரசியலமைப்பை ஏற்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

**எம்.ஐ.எம். மொஹீதீன்**

57, நொரிஸ் கனல் வீதி,

கொழும்பு - 10.

1997 ஏப்ரல் 30 ஆம் திகதி.